

[Forsvarsministeren.]

om Rammerne, da er det, Sagkundskaben skal høres, men i den Henseende vil jeg dog hævde, at jeg i de militære Ministerier har, tror jeg, den bedste Sagkundskab, naar Lovforslagene skal udarbejdes.

Det ærede Medlem kom ind paa Erklæringen i 1923 fra Ministeriet Neergaard, den Erklæring, der gik ud paa, at man har af Hær og Flaade det uundværligste Minimum, og saa er det, det ærede Medlem spørger, om det samme ikke gælder nu. Nu vil jeg sige for det første, at der jo ikke er saa stor Forskel paa Rammerne i 1922-Ordnningen og i det Forslag, som jeg paa Regeringens Vegne har fremsat til Behandling her i Tinget, men det kommer vi til at tale nærmere om i næste Uge, naar Forsvarslovforslaget kommer til Behandling. Men endvidere vil jeg gøre opmærksom paa, at den Forskel, der er mellem 1922-Ordnningen og det Forslag, jeg har fremsat, ækvivaleres ved — derom er der ingen Tvivl —, hvad der er foregaaet i Verden fra 1922 indtil nu. For det første vil jeg gøre opmærksom paa, at Locarno-Pagten blev vedtaget i 1925, for det andet, at vi har faaet en meget vidtgaaende Traktat mellem Danmark og Tyskland siden 1922, og for det tredje det betydningsfulde, der skete i 1926, at Tyskland blev optaget i Folkenes Forbund. Jeg tror, det er tre Ting, man ikke skal lade af Syne under en Forsvarsdebat her i Tinget. Man skal ikke overvurdere — ikke *overvurdere*, siger jeg udtrykkelig — disse Begivenheder, men man skal heller ikke undervurdere dem, og vi maa have Tillid til, at det Arbejde, som ogsaa vi er med i indenfor Folkenes Forbund, kan lykkes. Det sker kun ved, at der kommer en stærk offentlig Mening i alle Lande, ogsaa i vort Land, for, at det Arbejde maa og skal lykkes i det lange Løb, selv om det til en Tid vil gaa langsomt.

Paa Forespørgsel af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte jeg, at 1922-Ordnningen, fuldt gennemført, antagelig vilde koste ca. 50 Mill. Kr., og det kan jo ikke være nogen Overraskelse hverken for det ærede Medlem eller for Tinget i Almindelighed. Det blev allerede paa et tidligere Tidspunkt almindelig bekendt, at det navnlig var forskellige Bevillinger til Flaaden, der var for lavt sat efter Loven af 1922, og det er netop derfor, vi søger at ændre Systemet saaledes, at der kommer Overensstemmelse mellem Rammerne paa den ene Side og Nyanskaffelser og Vedligeholdelse paa den anden. Det er til dette Arbejde, vi fra Regeringens Side indbyder hele Tinget i denne Samling. Arbejdet paa at

komme til et Resultat, saaledes at den Ordning, vi faar, vil blive bedre end den, vi lever under, den af 1922. Hidindtil har jo, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udmærket ved, de Konservative optraadt paa Linie med Venstre her i Rigsdagen. Der kan have været visse Uoverensstemmelser, men alligevel er man blevet enig om de Bevillinger, der er blevet indsat paa Finansloven, og det til Trods for, at vi har været vidende om, at særlig Nybevillinger til Flaaden var alt for lavt ansat. Naar nu det ærede Medlem vil sammenligne det, at vi atter i Aar ikke har saa store Bevillinger, som vi egentlig skulde have, naar Ordningen af 1922 fuldt ud skulde gennemføres, sammenligner det med det, der skete fra den socialdemokratiske Regerings Side, saa kan denne Sammenligning i Virkeligheden slet ikke føres. Det ærede Medlem rammer jo ogsaa sig selv. Sammenligningen kan slet ikke føres, fordi de Ændringsforslag, der blev stillet af den socialdemokratiske Forsvarsminister, i Virkeligheden i Bund og Grund, for saa vidt de var blevet vedtaget, vilde have omkalfatret Militærordningen af 1922. Det var i den Grad en Indgriben i alle organisatoriske Forhold vedrørende Ordningen af 1922, at Ordningen, for saa vidt disse Ændringer var blevet vedtaget, i Bund og Grund vilde være blevet ændret. Det var derfor, vi og det konservative Folkeparti gik imod disse Ændringsforslag.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte sig om Vaabenhandelen og den private Fabrikation af Krigsmateriel. Jeg har udtalt mig om dette Spørgsmaal og har navnlig sagt, at vi maa have en international Ordning paa dette Omraade. Jeg synes ogsaa, efter hvad der foregaar indenfor Folkenes Forbund, at der er Mulighed for, at dette Spørgsmaal vil kunne løses internationalt. Det ærede Medlem stillede i Udsigt, at han vilde foranledige, at der blev optaget en Forhandling i det Militærudvalg, der faar med Forsvarsloven at gøre. Jeg vil naturligvis ikke have det mindste imod at optage en Undersøgelse sammen med det Udvalg, der til sin Tid bliver nedsat. Men jeg kan ikke tro, at der i Virkeligheden kan være nogen, der alvorligt mener, at vi paa det nuværende Tidspunkt fuldstændigt skulde forbyde Fabrikation af Vaaben paa den private Vaabenfabrik, vi har her i Landet, og paa den Maade kaste ca. 500 Familier ud i Arbejdsløsheden paa et Tidspunkt, hvor vi i hvert Fald kan være enige med hinanden om, at Arbejdsløsheden kan være stor nok i Forvejen. Derfor har jeg